

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงก่อนวิกฤติปี 2540 ประเทศไทยมีการขยายตัวที่ดี ทั้งด้านการส่งออก การผลิต รวมทั้งมีการปรับโครงสร้างการผลิต โดยมีความเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น สินค้าอุตสาหกรรมก็เป็นสินค้าที่มีทักษะการผลิตสูงขึ้น อัตราการขยายของผลผลิตมวลรวมของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2502 - พ.ศ. 2516 เฉลี่ยร้อยละ 8.1 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2517 - พ.ศ. 2528 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก อัตราการขยายของผลผลิตมวลรวมของประเทศไทยยังสูงถึงร้อยละ 6.3 ต่อปี และปี พ.ศ. 2529 - พ.ศ. 2539 อัตราการขยายของผลผลิตมวลรวมของประเทศไทยเฉลี่ยต่อปีของไทย คือ ร้อยละ 9.1 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ก่อนเหตุการณ์วิกฤติทางเศรษฐกิจประเทศไทยมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดีมาโดยตลอด แม้จะลดลงบ้างในช่วงปี พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกก็ตาม (ณัฐพงษ์ ทองภักดี และ วิศาล บุญผาเวส. 2540 : 4 - 6)

อย่างไรก็ดี ระบบเศรษฐกิจไทยก็มีความไม่สมดุลในหลายด้าน เช่น การกระจายรายได้ ถึงแม้ว่าสัดส่วนคนที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนลดลง คนจนกลับมีสัดส่วนของรายได้ในระบบเศรษฐกิจน้อยลง โดยคนที่จนที่สุดร้อยละ 20 ของประชากร มีสัดส่วนของรายได้เหลือเพียงร้อยละ 6 ของรายได้ทั้งหมดของประเทศ ในขณะที่คนรวยที่สุด ร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด มีสัดส่วนของรายได้ถึงร้อยละ 50 (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550 : 11 - 28) นั่นแสดงให้เห็นว่า การกระจายรายได้ของคนในประเทศมีแนวโน้มลดต่ำลง โดยในขณะที่เศรษฐกิจมีการขยายตัวสูง ทั้งคนรวยและคนจนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น แต่รายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้ คนรวยจะมีอัตราการเพิ่มขึ้นมากกว่าของคนจน ซึ่งความถดถอยทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงนี้ แสดงให้เห็นถึงผลของการที่คนไทยยึดติดอยู่กับกระแสจากภายนอกมากเกินไป จนถูกรอบงำความคิดในลักษณะดั้งเดิมแบบไทย ๆ ไปจนหมด มีแต่ความทะเยอทะยานบนรากฐานที่ไม่มั่นคงเหมือนลักษณะฟองสบู่ วิกฤตเศรษฐกิจเช่นนี้อาจไม่เกิดขึ้น หรือไม่หนักหนาสาหัสจนเกิดความเดือดร้อนกันถ้วนทั่วเช่นนี้ หากเพียงแต่เราจะหยุดคิดสักนิดว่า การทำอะไรที่มากเกินไป ไม่มีความพอดี มักจะส่งผลเสียกับเราในภายหลังเสมอ

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเริ่มมีการศึกษาและประยุกต์ใช้กันอย่างจริงจังในช่วงที่ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 และได้ทวีความสำคัญอย่างต่อเนื่องมาจนถึงช่วงที่

ประเทศไทยมีการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองในช่วงปี 2550 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานให้แก่พสกนิกรชาวไทยนั้น ขณะนี้ได้หยั่งรากลึกกลงในสังคมไทย เป็นปรัชญาที่ชี้นำยุทธศาสตร์และนโยบายการพัฒนาประเทศในทุกด้าน รวมถึงการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (ปี 2550 – 2554) รัฐบาลปัจจุบันได้น้อมนำปรัชญานี้มาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการพัฒนาคน การพัฒนาประเทศ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และการสร้างรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน

ในทางปฏิบัติจุดเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง คือ การฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น เศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งหลักการและกระบวนการทางสังคม ตั้งแต่ขั้นฟื้นฟูและขยายเครือข่ายเกษตรกรรมยั่งยืน เป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและบริโภคอย่างพออยู่พอกินขึ้นไปถึงขั้นแปรรูปอุตสาหกรรมครัวเรือน สร้างอาชีพและทักษะวิชาการที่หลากหลายเกิดตลาดซื้อขาย สะสมทุน ฯลฯ บนพื้นฐานเครือข่ายเศรษฐกิจชุมชนนี้ เศรษฐกิจของชาติจะพัฒนาขึ้นมาอย่างมั่นคงทั้งในด้านกำลังทุนและตลาดภายในประเทศ รวมทั้งเทคโนโลยีซึ่งจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาจากฐานทรัพยากรและภูมิปัญญาที่มีอยู่ภายในชาติ และทั้งที่จะพึงคัดสรรเรียนรู้จากโลกภายนอก

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเศรษฐกิจที่พอเพียงกับตัวเอง ทำให้อยู่ได้ ไม่ต้องเดือดร้อน มีสิ่งจำเป็นที่ทำได้โดยตัวเองไม่ต้องแข่งขันกับใคร และมีเหลือเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ไม่มี อันนำไปสู่การแลกเปลี่ยนในชุมชน และขยายไปจนสามารถที่จะเป็นสินค้าส่งออก เป็นเศรษฐกิจระบบเปิดที่เริ่มจากตนเองและความร่วมมือ วิธีการเช่นนี้จะดึงศักยภาพของประชากรออกมาสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ซึ่งมีความผูกพันกับ “จิตวิญญาณ” คือ “คุณค่า” มากกว่า “มูลค่า” ในระบบเศรษฐกิจพอเพียง จะจัดลำดับความสำคัญของ “คุณค่า” มากกว่า “มูลค่า” มูลค่านั้นขาดจิตวิญญาณ เพราะเป็นเศรษฐกิจภาคการเงินที่เน้นที่จะตอบสนองต่อความต้องการที่ไม่จำกัดซึ่งไร้ขอบเขต ถ้าไม่สามารถควบคุมได้การใช้ทรัพยากรอย่างทำลายล้างจะรวดเร็วขึ้นและปัญหาจะตามมา เป็นการบริโภคที่ก่อให้เกิดความทุกข์หรือพาไปหาความทุกข์ และจะไม่มีโอกาสบรรลุวัตถุประสงค์ในการบริโภค ที่จะก่อให้เกิดความพอใจและความสุข (Maximization of Satisfaction) ผู้บริโภคต้องใช้หลักขาดทุน คือ กำไร (Our loss is our gain) อย่างนี้จะควบคุมความต้องการที่ไม่จำกัดได้ และสามารถจะลดความต้องการลงมาได้ ก่อให้เกิดความพอใจและความสุขเท่ากับได้ตระหนักในเรื่อง “คุณค่า” จะช่วยลดค่าใช้จ่ายลงได้ ไม่ต้องไปหาวิธีทำลายทรัพยากร เพื่อให้เกิดรายได้มาจัดสรรสิ่งที่เป็น “ความอยากที่ไม่มีที่สิ้นสุด” และขจัดความสำคัญของ “เงิน” ในรูปรายได้ที่เป็นตัวกำหนดการบริโภคลงได้ระดับหนึ่ง แล้วยังเป็นตัวแปรที่ปลดภาระของกลไกของตลาดและการพึ่งพิงกลไกของตลาด ซึ่งบุคคลโดยทั่วไปไม่สามารถจะควบคุมได้ รวมทั้งได้มีส่วนในการป้องกันการบริโภค

เลียนแบบ (Demonstration Effects) จะไม่ทำให้เกิดการสูญเสีย จะทำให้ไม่เกิดการบริโภคเกิน (Over Consumption) ซึ่งก่อให้เกิดสภาพเศรษฐกิจดี สังคมไม่มีปัญหา การพัฒนายั่งยืน (จรรยา อิศรางกูร ณ อยุธยา และ กอบศักดิ์ ภูตระกูล. 2545 : 125)

กรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานหนึ่งในหกหน่วยงาน ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมการขนส่งทางบก กรมการกงสุล กรมพัฒนาชุมชน โรงพยาบาลบ้านตาก สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นต้นแบบของโครงการสร้างต้นแบบการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยม โดยมีความโดดเด่นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ธรรมชาติของวิถีชีวิตข้าราชการราชทัณฑ์ ตั้งแต่อดีต เป็นวิถีชีวิตที่อยู่ได้ด้วยเกียรติ เงินทองหาสำคัญไม่ ดังคำขวัญของกรมราชทัณฑ์ที่ว่า “ดำรงชีวิตอยู่ด้วยเกียรติ เงินทองถือเป็นเรื่องไม่สำคัญ” นับเป็นวิถีชีวิตที่ยึดหลักความพอเพียงตั้งแต่เดิมมา การทำงานแต่งกายด้วยเครื่องแบบที่มีความงามสง่า ไม่ต้องกังวลเรื่องความสวยงามตามสมัยนิยม และมีบ้านพักข้าราชการ พร้อมทั้งสวัสดิการต่าง ๆ เป็นการแบ่งเบาภาระด้านต่าง ๆ แก่ข้าราชการ เพื่อให้ข้าราชการได้จัดสรรเงินเดือนเป็นเงินเก็บสำรองเวลาเกษียณอายุราชการ ให้สามารถดำรงชีวิตต่อไปได้โดยไม่พึ่งพาผู้อื่น แต่เนื่องจากความก้าวหน้าของโลกยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแพร่กระจายอย่างรวดเร็วของกระแสบริโภคนิยม สื่อโฆษณาเข้าถึงชุมชนทุกวิถีทาง วิถีชีวิตข้าราชการที่เคยอยู่บ้านพัก มีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวและเพื่อนบ้าน เปลี่ยนเป็นการหาความสนุกสนานตามห้างสรรพสินค้า รับประทานอาหารนอกบ้าน และมีความสุขกับการหาซื้อเครื่องมือสื่อสาร เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ ฯลฯ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงฐานะทางสังคม (สำนักสังคมสงเคราะห์ กรมราชทัณฑ์. 2550 : 10)

ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงเชิงทุนนิยมเช่นนี้ กรมราชทัณฑ์พิจารณาเห็นว่า การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต จะเป็นภูมิคุ้มกันสำคัญในการที่จะทำให้ข้าราชการในองค์กรมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง ความไม่ประมาท ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ใช้ชีวิตอย่างมีสติ มีความรู้ ความรอบคอบ และความมีคุณธรรม ประกอบกับการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ที่จะส่งผลให้เกิดความสมดุลระหว่างชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงาน

นโยบายเน้นหนักกรมราชทัณฑ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดโดยยึดถือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2549 นโยบายของกระทรวงยุติธรรม รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ เป็นหลักในการดำเนินงาน โดยมุ่งหวังให้การปฏิบัติงานของกรมราชทัณฑ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยถือเอาประโยชน์

ส่วนรวม หลักคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นที่ตั้ง ควบคู่กับการประสานการดำเนินงานกับทุกภาคส่วน ซึ่งนโยบายเน้นหนักของกรมราชทัณฑ์ในปี 2550 นั้น มี 6 ด้าน ดังนี้ (http://www.correct.go.th/emphasized_policy50.html)

1. การสร้างราชทัณฑ์ใสสะอาด
2. การพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งความพอเพียง
3. การป้องกันและระงับการก่อเหตุร้ายและการจลาจล
4. การพัฒนาประสิทธิภาพการแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง
5. การสร้างเครือข่ายพันธมิตรราชทัณฑ์และการสนับสนุนงานยุติธรรมชุมชน
6. การพัฒนาภาพลักษณ์และสร้างการยอมรับของสังคม

การพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งความพอเพียง คือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการและหน่วยงานในสังกัด ได้ยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตและการทำงาน ประกอบด้วย

1. การเปลี่ยนวิถีชีวิตข้าราชการให้ใช้ชีวิตแบบพอเพียง รู้จักประมาณตน ประหยัด อุดม มีคุณธรรมจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียรและอดทน รู้จักการเสียสละและการแบ่งปัน
2. การบริหารองค์กรแบบพอเพียง โดยยึดหลักความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี เพื่อป้องกันผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร
3. การปลูกฝังและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตผู้ต้องขังให้ใช้ชีวิตแบบพอเพียง มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีศีลธรรมพื้นฐาน มีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิตและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อกลับตัวเป็นพลเมืองดีเมื่อพ้นโทษ

โดยมีกระบวนการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกันทุกมิติ และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคม มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนา

การพัฒนาให้กรมราชทัณฑ์เป็นองค์กรแห่งความพอเพียงนั้น มิได้เกิดขึ้นโดยง่าย การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในกรมราชทัณฑ์ เริ่มจากการศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง การจุดประกายความคิดพร้อมทั้งลงมือปฏิบัติ เพื่อค้นหาแนวทางที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตของตนเอง จนเกิดเป็นวิถีชีวิตที่พอเพียง ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต มีความรอบคอบและมีเหตุผลตั้งอยู่ในความไม่ประมาท และการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่โลภ รู้จักพอ มีความสามัคคี รู้จักพัฒนาตนเองและการพัฒนาสร้างเครือข่ายความรู้ ขยันหมั่นเพียร ไม่เบียดเบียนกัน รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้องค์กรเกิดความสมดุล มั่นคง และพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

เรือนจำอำเภอสีคิ้ว เป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกรมราชทัณฑ์ ที่ถูกคัดเลือกให้เป็นหน่วยงานนำร่องในการดำเนินงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแนวทางให้แก่เรือนจำและทัณฑสถานแห่งอื่น ๆ ในการขับเคลื่อนกรมราชทัณฑ์สู่การเป็นองค์กรแห่งความพอเพียง การดำเนินงานเริ่มต้นเมื่อปี พ.ศ. 2549 โดยเริ่มจากตัวข้าราชการให้หันมาใช้ชีวิตแบบพอเพียง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีสติ การพัฒนานี้ขยายผลไปสู่ผู้ต้องขัง คือ การปลูกฝังแนวคิดการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการกลับมากระทำผิดซ้ำอีกของผู้ต้องขัง

ปัจจุบันเรือนจำอำเภอสีคิ้วเป็นหมู่บ้านข้าราชการเศรษฐกิจพอเพียงแห่งแรกของกรมราชทัณฑ์ และได้ขยายผลไปสู่การเป็นศูนย์การเรียนรู้แก่ชุมชน หน่วยงาน หรือบุคคลทั่วไป ให้ได้เข้ามาแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกัน และในขณะเดียวกันเรือนจำได้ตระหนักว่าการที่จะทำให้วิถีชีวิตแบบพอเพียงมีความยั่งยืนได้ จะต้องอาศัยการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีการถ่ายทอดความรู้ต่อคนรอบข้าง ให้ทุกคนรู้เท่ากัน เพราะมีความเชื่อพื้นฐานว่า พลังกลุ่มจะช่วยขับเคลื่อนให้ความเป็นองค์กรแห่งความพอเพียง เดินหน้าไปได้อย่างมั่นคงและต่อเนื่อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในเรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 14 คน ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของข้าราชการหมู่บ้านข้าราชการพอเพียง เรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา และผลที่ได้รับภายหลังการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ นอกจากนี้ยังต้องการศึกษาถึงกระบวนการดำเนินงานเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจพอเพียงให้คงอยู่ต่อไปในอนาคตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการเรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาแนวทางและกระบวนการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้านข้าราชการเศรษฐกิจพอเพียง เรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาผลการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันของข้าราชการเรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้ มีขอบเขตในการวิจัย 3 ด้าน คือ

1. **ขอบเขตด้านกลุ่มประชากร** ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ข้าราชการเรือนจำอำเภอเสีคว จังหวัดนครราชสีมา ที่ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. **ขอบเขตด้านพื้นที่** หมู่บ้านข้าราชการเศรษฐกิจพอเพียง เรือนจำอำเภอเสีคว จังหวัดนครราชสีมา
3. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** ศึกษาเฉพาะในมิติที่ 1 การเปลี่ยนวิถีชีวิตข้าราชการให้ใช้ชีวิตแบบพอเพียง ของข้าราชการเรือนจำอำเภอเสีคว จังหวัดนครราชสีมา

1.4 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ข้าราชการ หมายถึง ข้าราชการเรือนจำอำเภอเสีคว จังหวัดนครราชสีมา ที่ได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านข้าราชการเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีวิถีชีวิตแบบเรียบง่าย มีพออยู่พอกิน แต่ไม่ขาดแคลน

ความสมดุล หมายถึง ความพอดี ในการดำเนินการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ไม่น้อมเอียงไปในทางหนึ่งทางใด

ความยั่งยืน หมายถึง การดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา

นวัตกรรม หมายถึง องค์ความรู้ใหม่ที่แตกต่างจากความรู้เดิมอย่างชัดเจน ซึ่งเกิดจากการศึกษาวิจัย การสรุปบทเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ถือว่า หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ใหม่ที่นำมาใช้ในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากวิถีชีวิตแบบเดิม

การแพร่กระจายนวัตกรรม หมายถึง การแผ่ขยายองค์ความรู้ใหม่ไปยังบุคคล หรือกลุ่มคนซึ่งต้องผ่านขั้นตอนการเผยแพร่ความรู้สู่ผู้รู้ลึก ตัดสินใจ สนับสนุน และยืนยันผลการตัดสินใจ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงลักษณะการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการเรือนจำอำเภอเสีคว จังหวัดนครราชสีมา

2. ทราบถึงแนวทางและกระบวนการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน
ข้าราชการเรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา
3. ทราบถึงผลที่เกิดขึ้นกับวิถีชีวิตภายหลังการปรับใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของ
ข้าราชการเรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา
4. ได้แนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัด
นครราชสีมา ไปขยายผลต่อเรือนจำอื่น ๆ ในการไปประยุกต์ใช้หรือนำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมที่
ชัดเจน

